

POSTANOWIENIE

14 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 14 stycznia 2025 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi K.P. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z 31 sierpnia 2021 r., V ACa 230/21 (V WSC 56/23 no),
wydanego w sprawie z powództwa K.P.
przeciwko M.P.
o rozwód,

odrzuca skargę.

(R.N.)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 31 sierpnia 2021 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach, w sprawie z powództwa K.P. przeciwko M.P. o rozwód, zmienił na skutek apelacji pozwanej wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 18 marca 2021 r. w ten sposób, że dodatkowo zasądził od powoda na rzecz pozwanej alimenty w kwocie po 1 000 zł miesięcznie płatne do jej rąk do dnia 10 każdego miesiąca poczynając od uprawomocnienia się wyroku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie płatności któregokolwiek świadczenia, oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt 1), oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt 2) oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 3 i 4).

Orzeczenie to zostało zaskarżone przez powoda skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarżący podał, że zaskarża je co do punktu pierwszego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma postawione przez ustawodawcę wysokie wymagania formalne i merytoryczne, określone precyzyjnie w art. 424⁵ k.p.c. W § 1 wskazanego przepisu wymienione są konstrukcyjne elementy skargi, których niespełnienie prowadzi do odrzucenia skargi *a limine* (postanowienie SN z 29 sierpnia 2007 r., IV CNP 115/07).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., do konstrukcyjnych elementów skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należy oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Wymagania te wynikają z charakteru skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jako nadzwyczajnego środka prawnego, który nie służy uchyleniu lub zmianie prawomocnego orzeczenia, lecz inicjuje pierwszą fazę postępowania, zmierzającego do realizacji odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa z tytułu wydania niezgodnego z prawem prawomocnego orzeczenia sądu (art. 417¹ § 2 k.c. w związku z art. 77 Konstytucji RP). Muszą być one zrealizowane odrębnie i samodzielnie, każde niezależnie od pozostałych, co prowadzi do wniosku, że skarga niespełniająca któregośkolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w reżimie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem pomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 31 sierpnia 2021 r. wniesiona przez powoda nie spełnia wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 2,3,4 i 5 k.p.c.

Skarżący nie wskazał, w ramach przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia, żadnego przepisu prawa jaki został naruszony przez Sąd drugiej instancji. Z treści skargi nie wynika w czym w istocie skarżący upatruje takiego naruszenia i z czego ono ma wynikać. Skarga nie spełnia więc wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. skuteczne wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymaga wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Obowiązek ten jest samodzielnym, odrębnym od innych elementem konstrukcyjnym skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarga wniesiona przez powoda nie zawiera wskazania przepisów, z jakimi zaskarżony wyrok jest niezgodny.

Skarga powoda nie spełnia również wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, w rozumieniu tego przepisu, polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów. Obowiązkiem skarżącego jest również wykazanie związku przyczynowego między szkodą a wydaniem przez sąd zaskarżonego orzeczenia. Skarżący nie spełnił powyższych wymogów.

Skarżący nie zawarł również w treści skargi wymaganego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych przysługujących stronie na podstawie kodeksu nie było ani nie jest możliwe.

Wskazane braki konstrukcyjne skargi prowadzą do jej odrzucenia na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. Wymagania określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. muszą być zrealizowane odrębnie i samodzielnie, każde niezależnie od pozostałych, co prowadzi do wniosku, że skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest

tw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w reżimie właściwym dla usuwania braków formalnych (postanowienie SN z 30 stycznia 2024 r., I CNP 195/22).

Oceny powyższej nie zmienia fakt, że z analizy akt sprawy wynika, iż Sąd Apelacyjny zarządzeniem z 14 lipca 2023 r. (k. 21) wezwał skarżącego, obok uzupełnienia braków formalnych skargi oraz braków pełnomocnictwa procesowego autora skargi, również do wskazania przepisów prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny oraz przedstawienia wniosku, o którym mowa z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., a pismem procesowym z 25 sierpnia 2023 r. skarżący odniósł się do powyższego zarządzenia (k. 24). W przypadku skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, co uszło uwagi Sądu Apelacyjnego, przewodniczący wzywa o poprawienie lub uzupełnienie skargi (art. 424⁶ § 2 k.p.c.), ale w razie stwierdzenia niezachowania warunków formalnych określonych w art. 424⁵ § 2 k.p.c., który wskazuje, że skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego oraz reguluje kwestię odpowiedniej ilości odpisów skargi. Wezwanie powyższe nie może prowadzić do naprawienia uchybień konstrukcyjnych określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c., których niespełnienie prowadzi, jak już wyjaśniono wyżej, do odrzucenia skargi bez wzywania do usunięcia braków. Ewentualne ich uzupełnienie w przez powoda w piśmie z 25 sierpnia 2023 r. należy więc ocenić jako nieskuteczne.

Z podanych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

(R.N.)

r.g.